

Drakono galva, gyvatės uodega

DZENO MEISTRAS SEUNG SANAS

Kartais dzeno praktikai per trijų ar septynių dienų atsiskyrimą (*kor. jong meng džon džina*) nusprendžia pasninkauti. Pradedą rimtai nusiteikę. Pirmą dieną vien vanduo, antrą dieną irgi. Trečią dieną – „išgersiu šiek tiek apelsinų sulčių“. Ketvirtą – „gal suvalgyčiau pusę riekelės duonos“. Penktą dieną jiems ima skaudėti galvą – „truputį nusnausiu, tada...“ Septintą dieną pasijunta išbadėję... ir prisikemša. Štai apie ką sakoma: turi drakono galvą, bet gyvatės uodegą.

Jeį nusprendi ką nors padaryti, bet nepadarai, vadinasi, tu savimi nepasitiki. Tada, kai pokalbio metu mokytojas paklausia:

„Kokios spalvos yra siena?“

„Baltos.“

„Tikrai?“

Ir tu sudvejoji ar užsikerti. Per tas kelias akimirkas jau esi žuvęs. Nes čia kaip kova. Meistras puola. Kaip kitaip apsiginsi? Turi pulti!

„Tikrai?“

„Ar tu alkanas?“

Paklausk bet kurio vaiko kiek bus vienas plius du.

„Trys.“

„Tikrai?“

„Žinoma, kad tikrai.“ – Vaikas pasitiki savimi, todėl net nesvarsto.

„Vienas plius du ne tas pats, kas trys...“

„Tas pats! Mokytoja taip sakė!“ – Vaiko proto taip lengvai neišmuši iš vėžių. Bet dzeno praktikų! Jie taip įsitvėrę savo mąstymo!

Smarkiai mesk kamuolį į sieną ir jis atšoks smarkiai. O jei mesi silpnai – atšoks silpnai. Jei meistras išsitraukia kardą, išsitrauk ir tu! Tai lyg skaidrus veidrodis – vien tik aiškus atspindys.

„Kokios spalvos tas daiktas?“ – Siaubingas klausimas!

“Tu jau žinai.”

“Nežinau!”

“Nežinai? Tada pamokysiu tave: baltos!” – Iš bėdos tiktų ir toks atsakymas.
Bet tu privalai kautis.

– *vertė Rasa Kamarauskaitė*

Copyright © 2009 Kvan Um dzeno mokykla